KRISTNA SYNSKADADES FÖRENING **SYSKONBANDET**

Nummer 5, oktober 2026 | Årgång 118

SYSKONBANDET

Mötet med Gud genom natur

Längtan till Sörgården | Boktips: Franciskus
Nya Svorsk-träffar | Medlemsporträtt - Ulla Vånsjö

Från verksamhetsledaren – Ljud var till

På söndag ställs klockan åter till vintertid. Mörkret som i rask takt redan faller allt tidigare om kvällarna tar då ett språng och vi upplever årets mörkaste period. Mörkret påverkar de flesta av oss oavsett synstatus. För ett i någon grad fungerande öga är ljus en förutsättning för syn, och i tillvaron där syn är det dominerande sinnet har ljus fått bli symbolen för det goda och mörker anges i språken som det motsatta.

För Gud tycks ljuset och synförmåga med den dock vara oviktigt, och som jag uppmärksammades på i inledningen av en predikan måste ljud ha funnits före ljus: Vi ombads blunda för att enbart lyssna medan de allra första verserna i Bibeln lästes. Till vers fyra öppnade vi ögonen igen, efter att vi hört om hur Gud skapat ljus och sett att det var gott. Tar vi orden bokstavligt så använde alltså Gud sin röst, uttalade ord med ljud, för att skapa ljus och allt därefter: Och Gud sa ”Varde ljus!” och det blev ljus. Redan innan dess skapade Gud himmel och jord, och Guds ande svävade över vattnet. Ljudet var till före resten av skapandet vi kan läsa om.

När vi upplever att mörker tränger sig på, för våra ögon eller bildligt i tillvaron, så kan vi påminna oss om att det inte påverkar Gud – Guds närvaro och förmåga är inte beroende av ljus. Gud är närvarande i mörkret också fast vi inte ser det. Och hur du och jag ser är inte avgörande för Gud.

I höst- och vintermörkret finns det många ljusa stunder att se fram emot med Syskonbandet: Svorsk-träff om syntolkning och med adventsmys. Samtal med andra syskonbandare i det vi kallar Syskontelefonen. Vila från arbete i Värmland och kreativ bibelhelg i Skåne. Läs om dessa kommande händelser och mer här i tidningen.

Låt oss så höras och synas!

Tina Strömberg

Senaste nytt från styrelsen

Den 5 oktober hade vi vårt andra möte efter årsmötet utöver det konstituerande. Tyvärr har Måns Högström nödgats avgå ur styrelsen av personliga skäl just nu. Därför har vi gjort en del ommöbleringar: Tesfaye Deriba kliver in som ordinarie ledamot och ersätter Eva Nilsson som vice ordförande. Eva tar över Måns ekonomiansvar.

Vi har bestämt att ägna en viss fråga särskilt stort utrymme vid varje styrelsemöte. Denna gång pratade vi om ekonomin och följde bland annat upp hur vi ligger till i årets budget. Det ser bra ut. Året är inte slut så mycket händer fortfarande. Vi kommer att ha styrelsemöte den 16 november då vi fokuserar på nästa årsmöte och gemenskapsdagar, så hör gärna av dig innan dess med förslag på tema och innehåll för nästa år som blir i Härnösand. Den 4-5 december ska vi prata om hur vi tar hand om våra medlemmar.

Vi kan även informera om att det

äntligen gjorts beställningar av tröjor med Syskonbandets logga, för att användas i olika sammanhang där Syskonbandet representeras och vill synas på ett proffsigt och snyggt vis. Nu väntar vi nyfiket på leverans av de första testtröjorna.

Du är alltid välkommen att kontakta styrelsen med frågor och synpunkter.

Styrelsen genom Eva Nilsson

Bibelhelg för många sinnen

Du bjuds in till en helg av gemenskap och kreativt bibelstudium 12-14 februari i Skåne!
Vi upplever bibeltexterna med flera sinnen – smak, doft, känsel. På det viset dyker vi in i berättelserna för att uppleva lite mer av vad texterna handlar om. Vi hjälper också varandra prova vilken bibelläsning som funkar bäst – taktil, ljudbibel eller e-bibel? Ingen förkunskap behövs men en öppen och nyfiken inställning till att konkret och på djupet utforska texternas innebörd.

Den som dyker med oss in i Bibelns texter är Mackan Andersson – numera fängelsepastor, som definierar sig själv som bibelnörd.

När? Fredag 12 februari – söndag 14 februari 2027

Var? Glimåkra

Deltagaravgift: 1400 kr.

Anmälan: Senast 15 januari till Syskonbandet.

Medlemsnytt

Nya medlemmar:

Annelie Lund, Hultarsjön
Lisbeth Åslund, Gustavsberg
Annelie Olsson, Uppsala
John Sundholm, Farsta
Miriam Winroth Mondragon, Bromma
Annetthe Zettergren, Tierp

Till fridens hem:

Michaela Dutius Söderström, Norrköping
Siw Berggren, Örnsköldsvik
Åsa Raab, Stockholm
Anna Sonmark, Västerhaninge
Göran Sonmark, Västerhaninge

Innehåll:

Från verksamhetsledaren	2	Medlemsporträtt - Ulla Vånsjö	6
Senaste nytt från styrelsen	2	Betraktelse: När ska man tända...	8
Bibelhelg för många sinnen	3	Utblick: Hjärtliga hälsningar från...	9
Medlemsnytt	3	Längtan till Sörgården	10
Poddtips: Bibelnördpodden	4	Konferens Tillgänglig i Örebro	10
Den lilla pilgrimsvandringen	5	Svorsk-träffar i oktober och...	11
NT 2026	5	Boktips: Franciskus	11

Poddtips: Bibelnördpodden

För den som vill lära sig om Bibelns texter för att förstå versers historiska och språkliga kontext är Bibelnördpodden ett hett tips! Jonatan Sköld och Stefan Albinsson är det som gör denna podd. De följer Evangelieboken och pratar om de texter som hör till aktuell söndag. Själva beskriver de det som att de dissekerar texterna och att den som vill ha en predikan bör leta efter annan podd.

Varje vecka kommer nytt avsnitt som är runt 30-60 minuter långt. De startade för snart tre år sedan och hittills finns 187 avsnitt att lyssna på.

Jonatan är den som främst läser texterna, ställer frågor och funderar, medan Stefan sprutar ut fakta om texternas ursprung. För att få veta lite mer om personerna och deras tanke med podden tar jag en pratstund med Stefan.

Vilka är ni?

- Jag är pastor inom Equmeniakyrkan och arbetar sedan 20 år i Norrmalmskyrkan. Jonatan är inspelningsledare inom film och TV, och medlem i Rissnekyrkan. Det var han som kläckte idén om att göra en podd där vi går igenom söndagens texter, berättar Stefan.

Det finns många poddar om Bibeln. Vad är unikt med er podd?

- Kanske det att vår ambition inte är att det ska vara en andaktspodd där vi till exempel ställer frågan ”vad betyder detta i våra liv idag?”. Istället pratar vi om det som kommer innan: vad texten kan ha haft för historia, om ordens språkliga betydelse, mer nördande kring det. Vi jobbar alltså mer med texterna än tillämpningen av den. Sen försöker vi vara lite roliga mellan varven också.

Vad hoppas du er podd ska ge lyssnare?

- Jag hoppas det ska väcka intresse för bibelns texter. Att folk ska vilja börja läsa Bibeln, svarar Stefan och fortsätter: Kul är också att det verkar uppskattas av pastorer och andra predikanter som ska predika på söndag. De får snabbt bakgrundsfakta, så det blir en service till dem.

Podden kan på sättet Stefan beskriver få vara en hjälp för predikanter och alla som är intresserade av Bibelns texter och den tid som beskrivs. Men vad händer då när de på Domsöndagen i år avslutat tredje årgången av texterna och det därmed tar slut för att börja om i Evangelieboken?

- Vi har inte satt ner foten än för hur vi ska göra, och vi har ju ännu några veckor på oss.

Vi tror vi vill fortsätta, för den verkar vara uppskattad av många. Nu har vi dessutom fått ny översättning av Nya testamentet som det finns anledning att också djupdyka i, säger Stefan som därmed ger ett halvt löfte om att de kommer fortsätta leverera nya avsnitt av Bibelnördpodden.

Tina Strömberg

Den lilla pilgrimsvandringen

- naturen och genom den mötet med Gud

Den 12 september samlades några entusiastiska människor för att gå en kort men intressant pilgrimsvandring i Frösunda utanför Vallentuna. Det var en samordnad aktivitet mellan Syskonbandet och SRF Stockholm Gotland. Vi var inte så många, 14 personer, men vi som var med fick en mycket trevlig upplevelse.

Majken Öst-Söderlund som tidigare jobbat som redaktör på Syskonbandet var vår guide bland intressanta runstenar.

För mig var naturen och genom den mötet med Gud det som kommer att finnas kvar längst i minnet. I 20 minuter provade vi att gå i tystnad vilket var en fantastisk upplevelse. Jag slogs av hur härlig vår natur är om hösten.

Gud har skapat den åt oss och vi får bara komma dit och vara i den. När vi gick där så hörde vi bland annat hästar som några kom ridandes med. Och inte bara det: Tranorna tog farväl också med sina härliga trumpetstötar. Det är nog ett av de mest vemodiga ljud som finns. Sedan är ju själva upplevelsen att gå på grus och mossa och lite små ojämnheter också en upplevelse. På tal om att möta Gud så blåste det en svag men ganska så varm vind när vi gick, vilket var uppskattat av undertecknad.

Kanske kan vi bli fler till nästa gång det blir pilgrimsvandring? Jag rekommenderar alla det varmt att vara med om!

Anders Holmberg

NT 2026

I samband med Göteborgs stora bokmässa i september lanserades Bibelsällskapets översättning av Nya testamentet. Hur finns den då tillgänglig förutom i tryckt form?

På webbplatsen bibeln.se är den fri att läsa och det fungerar bra med skärmläsare. Det finns planer på att läsa in den som ljudbok och när det är gjort är tanken att man ska kunna lyssna på inläsningen på samma sida. Eventuellt kommer den gå att köpa också på CD.

MTM (Myndigheten för tillgängliga medier) har påbörjat produktion av den som talbok men än finns inte prognos för när den blir klar. Så småningom finns den att hitta på Legimus med infon att den är under produktion och då kan man välja bevaka titeln för att få mail så snart den är färdig att låna. Som punktskriftsläsare kontaktar man dem med önskemålet att få den tillgänglig som punktskriftsbok.

I skrivande stund finns inte Bibel 2026 bland översättningarna i Youversions bibelapp, som många använder sig av. Vi kan förmoda att den kommer bli tillgänglig också där.

Medlemsporträtt – Ulla Vånsjö

En sensommarskön dag förra året satt jag på en av Leipzig stora uteserveringar tillsammans med Ulla Vånsjö. Det var under Syskonbandets Tysklandsresa, och innan lunchen kom in hann jag få höra glimtar av resor och arbete i olika länder som Ulla gjort i sitt långa liv som ännu pågår för fullt.

Den 1 oktober fyllde Ulla 90 år. Jag ringde upp henne och bad henne berätta med start från början.

- Jag föddes 1 oktober 1936, hemma så som var vanligt på den tiden – ett par tanter hjälpte mamma, börjar Ulla berätta.

Ulla är den sjunde i en syskonskara av 10. Äldst var hennes syster och efter henne kom det bara pojkar, fem stycken i rad.

- Min syster grät när det bara kom pojkar men av glädje när jag sedan kom, berättar Ulla roat.

Ulla kom med i kyrkan redan som liten och sedan i ungdomsverksamhet. När hon var 12 år döptes hon och har sedan dess varit medlem i pingstkyrka.

- Min mamma var troende, tillhörde Pingstkyrkan. Pappa tyckte nog det var bra att vi gick till kyrkan, fastän han inte gjorde det själv.

Ulla är uppvuxen i Kumla och gick sedan sjuksköterskeutbildning i Örebro. Hon har alltid haft ett stort språkintresse. Medan hon gick utbildningen gjorde hon därför litet uppehåll i studierna för att få förkovra sig i engelska.

- Jag hade några vänner som skulle jobba på ett sjukhus i Kent så jag sökte också dit.

Efter en tid kom Ulla i kontakt med svenska institutet i London där hon började jobba istället. Men där var det svenska som pratades, vilket ju inte var hennes syfte med att bo ett tag i England. ”Jag kan inte vara kvar här för här lär jag inte mig engelska” tänkte Ulla, sa upp sig och gick till arbetsförmedlingen. Hon fick jobb i engelsk familj, där hon fick sköta hushåll och passa barn. Detta var när Ulla var 19-21 år.

På slutet av 50-talet, när Ulla blivit klar med sin sjuksköterskeutbildning, hade hon börjat lära sig tyska.

- Så då åkte jag till Tyskland två somrar i följd. Där jobbade jag på ett kristet barnhem. Det var mycket fattigt i Tyskland då, i efterkrigstiden, så det var många som inte kunde ta hand om sina barn ordentligt.

- Sedan har jag även arbetat som jeep-sjuksköterska i Kenya flera kortare perioder, 2-6 veckor i taget, berättar Ulla vidare.

En kort tid bodde Ulla i Tornedalen, och då träffade hon sin man som var där tillfälligt på besök hos sina föräldrar. När hon var 30 år gifte de sig, bosatte sig i Kumla och fick två barn och så småningom ett barnbarn som nu är 9 år. Maken fick arbete i Östergötland och där bodde familjen i många år, i det hus som ett av

barnen nu övertagit. Tragiskt nog drabbades Ullas man av demens redan som 63-åring och i många år tog Ulla hand om honom. För 6 år sedan blev hon änka.

Ullas språkintresse och lust att resa har hållit i sig hela livet. På lite äldre dar började hon gå kurs i franska och för 16 år sedan gjorde hon en ny språkresa.

- En vän sa: ska vi inte åka på språkkurs till Frankrike? Så det gjorde vi. När vi var lediga åkte vi ofta till kyrkan i närheten till där vi höll till på franska Rivieran. En volontär där undrade om vi året därpå kunde vara vikarier för henne, och det var klart vi kunde. Men då blev samma sak där som det blivit för mig i England mer än 50 år tidigare: inte lärde jag mig franska när vi var på Svenska kyrkan.

Kortare resor har Ulla också gjort på senare år så som rundresa i Kina, åkt med SRF till Toronto, Mexiko och cyklat på danska Bornholm. Med Syskonbandet har hon varit i Tyskland och hon har flera gånger varit i Israel. För tre år sedan var hon med sonen till Washington.

På hemmaplan försöker Ulla hålla igång genom att varje dag göra hemmagympa med Sofia på TV. Och inom seniorboendets område finns några pallkragar, där hon tagit hand om en.

- Det ger mig stor glädje att så blommor och grönsaker, säger Ulla.

- Jag hade turen att ha syn tills jag var 60 år. Då fick jag Macula degeneration och synen försvinner pö om pö. Det gick att arbeta de sista åren med hjälpmedel. Nu läser jag posten i förstoringskamera men inte annat.

Ulla tycker om att läsa och numera är det talböcker som gäller. Tidigare laddade hon själv ner till datorn men det har börjat krångla så istället använder hon den smidiga lilla apparaten där hon kan få både taltidningar och talböcker nedladdade snabbt och smidigt.

- Jag ringer till biblioteket och berättar vad jag vill läsa och vad jag vill de tar bort.

Vad har du för önskningar framåt nu i livet som 90+åring?

- Jag tycker om att komma ut och röra på mig, att promenera. Jag har en kvinna från väntjänsten som ledsagar mig, vi hittar nya vägar här omkring. Det längtar jag efter, för det har varit många sjukhusbesök på sistone och jag har varit så trött om dagarna, säger Ulla.

Förra året tog hon sig upp till svägerska i Skellefteå, med tåg och riksfärdtjänst. Det fungerade mycket bra med ledsagningen och allt berättar hon, trots flera tågbyten. Dit hoppas hon resa snart igen men ska se om det då går att resa än smidigare, med färre byten. Utanför Lysekil har hon ett syskonbarn med ständig inbjudan.

- Han har båt som han bjuder mig att komma med i ut på havet. Det skulle jag vilja igen, uttrycker Ulla längtansfullt.

Många fler än Ulla räknat med kom till hennes 90-årskalas. Grannar, familj, vänner från SRF och från Pingstkyrkan trängdes i den lilla lägenheten i Mjölby för att fira jubilaren.

- Det är skönt att det är över, men det var också mycket roligt, säger Ulla med ett leende som hörs genom telefonen.

Tina Strömberg

Betraktelse: När skall man tända ljusen?

En av våra nyaste medlemmar är Ingela Bertilsson, som bor på västkustens ö Klädesholmen. Hon har varit missionär i Kongo-Brazzaville för Örebromissionen, jobbat som församlingspedagog och senaste åren som diakon i Svenska kyrkan. För några år sedan började hon tappa syn och i våras råkade hon glatt överraskad komma in på Syskonbandets hemsida och tog genast kontakt. Här delar hon en betraktelse med oss.

Jag minns dagen. Jag satt i Klädesholmens vackra kyrka. Framför mig låg en uppslagen bibel och en Gudstjänstagenda. Jag bläddrade fram första psalmen men det var svårt att se texten klart, det var mörkt. Men när jag tittade upp mot de vackra takkronorna såg jag att de var tända. Det var mina ögon som var mörka. De hade vid andra tillfällen börjat visa sin svaghet och nu blev det tydligt för mig.

Jag hade haft ett brinnande intresse: Broderi. Fritt broderi, gärna med alla möjliga och omöjliga material. Jag vill gärna berätta vad det fria broderiet betytt för mig.

Min kära vän Barbro och jag hade under flera år broderat brev till varandra. Vi skrev alltså våra brev genom att brodera text och bilder på gamla handdukar. Vi skrev om vardagliga händelser, om djupa tankar och känslor. Eller rättare sagt – vi broderade våra ord och tankar. Senare kom dessa broderade brev med på utställningar och till våren kommer de ställas ut på postterminalen i Stockholm. Jag har även skrivit en bok med mina broderade bilder som grund. De annorlunda broderimaterial som jag använde blev inte så sällan inspiration till andakt och meditation. Jag kallade det ibland för att ”se med nålens öga”.

Nu var det plötsligt omöjligt, nålen vägrade samarbeta. Min glädje och förundran över broderiet försvann. Under drygt tre år kunde jag inte pröva mina garner och nålar.

När Tina i syskonbandstidningen citerade Predikarens ord om att Allt har sin tid, och att vi kan få sörja förlust av syn men senare göra nya upptäckter och förundras, satt jag i mitt kök och funderade: Riva sönder har sin tid, sy ihop har sin tid. Var det inte tid nu att sluta sörja och försöka pröva mina nålar igen? Och så sakta, så sakta kom broderiglädjen smygande tillbaka. Jag kan inte se färger eller hålen på nålarna, men det kan ju andra som jag kan ta hjälp av. Mina ögons gula fläckar är inte på något sätt helade, men jag upplever en stor glädje över att jag vågar plocka upp min nål.

Av mörkt tyg, glittrigt tyg och spikar har jag nu sytt en tavla av min upplevelse i kyrkbänken och jag kallar den för ”När ska man tända ljusen?”.

Gud för Dig är allting klart
Allt det dolda uppenbart
Mörkret är ej mörkt för dig
Och i dunklet ser du mig.
Läk mitt öga att jag ser
Hur Du är i det som sker.
När jag bäst behöver Dig
är Du allra närmast mig
(ur Svenska psalmboken 217)

Tack för att jag får vara med som medlem i Syskonbandet!

Ingela Bertilson

Utblick: Hjärtliga hälsningar från BCA och Etiopien

Jag åkte till Etiopien under perioden 2-22 september tillsammans med min fru Seble. Det var en mycket uppskattad resa för oss båda. Trots att det var en ganska kort resa hann jag göra en hel del.

Jag har åkt till Etiopien ca tre gånger de senaste fem åren, men jag har inte haft möjlighet att hälsa på min gamla mamma. Detta på grund av de oroligheter som rått på landsbygden där mor bor. Jag fick chansen att hälsa på henne den här gången. Vi tog en två dagars minibussresa tillsammans med släktingar. Mor bor ca 20 mil sydväst om huvudstaden Addis Abeba på en ort som heter Dariyan.

Förutom min mamma träffade vi också syskon och andra släktingar till oss båda. Vi var så lyckliga över att få träffa dem. Vi passade också på att besöka en turistort som heter Wanchi som ligger nära våra släktingars plats.

Träff med BCA

En höjdpunkt på resan var träffen med våra bröder och systrar från BCA. Vi träffade styrelsen som hälsat hjärtligt till Syskonbandet. De önskar att vi tänker på dem i våra förböner. De har bekymmer med den höga levnadskostnaden i landet. Syskonbandets bidrag på kontorshyra täcker enbart hälften av årshyran.

De berättade att de hade en fin årskonferens i Debre zeit med över 100 deltagare där det blev nya medlemmar som kom till tro. Konferensen hölls 13-17 augusti, alltså redan innan tiden vår resa till Addis ägt rum.

Jag var verkligen imponerad över deras gemenskap på olika sätt. De har bland annat en Telegram- och Whatsappgrupp där de har möjlighet att be och dela betraktelser tillsammans varje dag. Vi var jätteglada att få träffa deras ledare: Mindahun, som nyligen ordinerats som pastor, Solomon och Alex.

Till sist vill jag än en gång påminna er kära läsare att tänka på våra syskon i Etiopien i förböner.

Tesfaye Deriba

Längtan till Sörgården

Så länge det finns lediga bäddar kvar på Sörgården 20-22 november är du välkommen med till vårt advents-ashram! En av dem som anmält sig också till årets ashramhelg med Syskonbandet är Erik Bondesson och i rim beskriver han helgens upplägg och sin upplevelse.

Jag längtar till Sörgården, Klaxås, Kil,
dit jag reser med tåg och sedan bil.

Mot samkväm inför advent ser jag fram
när vi går från arbete in i Ashram.

Med lekamlig, själslig och andlig spis
mår vi så gott på alla vis.

Jag andas ut, telefonen stängs av och jag
släpper vardagens många krav.

Vi kommer från olika delar av landet
ur Kristna Ashram och Syskonbandet.

Gemenskapen upplevs lugn och skön
med bibel, betraktelse och bön.

Dessutom bidrar musik och sång
till uppbyggnad hela helgen lång.

Morgon, middagstid och kväll
vi samlas i Sörgårdens kapell.

Efter en plats med sådan frid
jag letat under så lång tid,

så tack för Sörgården i kil
dit jag färdas med tåg och sedan bil.

Erik Bondesson

Mer om helgen hittar du i förra numret av Syskonbandet och på hemsidan. Välkommen också att kontakta Syskonbandet för info och anmälan.

Konferens Tillgänglig i Örebro

- En tillgänglig Gud, en tillgänglig kyrka, tillgängliga människor

I början av november arrangeras två-dagarskonferensen ”Tillgänglig” och du välkomnas att delta!

Syskonbandet, genom Michael Liliequist och Tina Strömberg, kommer att medverka.

Tid & Plats: Fredag 6 nov kl 15-21 i Adolfsbergs kyrka, Örebro. Lördag 7 nov kl 10-17 Adolfsbergsgården, Örebro.

Pris: 250 kr för båda dagarna, eller 150 kr för en dag.

Det är Kristen Funktionsrätt och nätverket ”Kyrkfunkis i Örebro” som arrangerar ”Tillgänglig” tillsammans med Örebro Kristna Råd, Svenska Kyrkan och Bilda för att aktualisera funktionsnedsättningar i relation till kristen tro, tjänst och församlingsliv.

Konferensen innehåller ett rikt utbud med 12 medverkande talare, ledarseminarier med teologisk inriktning, valbara seminarier omkring NPF-diagnoser, konsert med Håkan Ellehammer band, fika och måltider, mingel och gudstjänster.

”Genom människor, med våra olika funktionsnedsättningar, blir evangeliet om Guds kärlek tillgängligt för vår värld.”

Läs mer och anmäl dig hos Studieförbundet Bilda. Meddela gärna också Syskonbandet om du avser delta. Det vore mycket roligt om vi blir en grupp syskonbandare som möts, syns och är med om denna konferens tillsammans!

Svorsk-träffar i oktober och december

Onsdag 28 oktober kl 19:00-20:30 pratar vi om syntolkning i kyrkan. Du som ofta går i gudstjänst eller bara ibland är i en kyrka för bröllop, dop eller begravning – tänk om det som händer där framme kunde syntolkas! Vad önskar du då få syntolkat? Hur kan det gå till?

Torsdag 10 december kl 19:00-20:30 blir det skandinaviskt adventsmys! Vad är unikt i våra länders advents- och julfirande? Vi tänder adventsljusen och delar fina eller kanske dråpliga julminnen.

Plats: Zoom. Länk kommer i mailutskick. Du kan även ringa in till 08-505 200 17 och kod 77 1908 1908.

Boktips: Franciskus

Kanelbullens dag 4 oktober är också tillägnad den förmodligen mest kände Franciskus. Just i år var det 800 år sedan han dog, varför han som benämns bland annat som fredens och miljöns helgon uppmärksammats särskilt stort denna oktober.

Åtskilliga böcker finns skrivna om Sankt Franciskus, såväl biografier som romaner och betraktelser för andakt. Också som talböcker på Legimus finns ett stort antal och här kommer några tips av olika karaktär.

Frans av Assisi, av Johannes Jörgensen

Just nu pågår bokcirkel i Syskonbandet utifrån denna bok. Varför valde cirkel-ledare Michael Liliequist just denna av alla böcker om Franciskus?

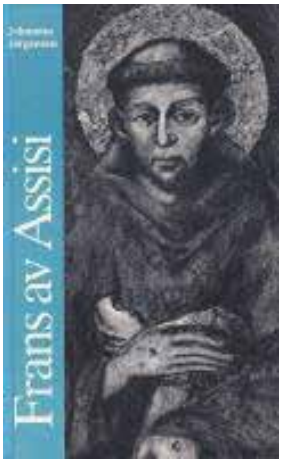

- Anledningen till att jag valde den boken är att den ger en målande beskrivning av den helige Franciscus liv. Man känner riktigt hur dofterna, smakerna, bönerna och sångerna tar med lyssnaren till alla platserna som den fattige brodern Frans besöker. Broder Franciscus är känd och älskad av många såsom djurens, miljöns och fredens förespråkare men allra djupast handlar det om hans kärlek till den korsfäste Herren Jesus Kristus som präglade hela hans liv.

Retur: Syskonbandet, Box 14038, 167 14 Bromma

Min helige Franciskus, av Nikos Kazantzakis

Denna är en historisk roman om Franciskus. Huvudpersonen är broder Leoni – det är han som berättar och genom hans ögon vi lär känna Franciskus och andra personer de möter. Maria Selberg är det som läst och hon tycker författaren skriver mycket ”blommigt och bladigt”.

- Jag tyckte om när jag läste den. Som roman lever man sig verkligen in i miljöbeskrivningarna. Han skriver väldigt yvigt, lite mystiskt och drömmande, poetisk kan man säga i sina beskrivningar. Ibland vet man inte vad som är dröm och poesi. Om man tycker om att personerna är lite äventyrliga och yviga så tycker man nog om boken.

Bed med Franciskus, av norsk franciskanermunk

I första delen av denna bok får vi läsa böner som Sankt Franciskus själv skrivit. Bokens andra del ger bakgrund och kommentarer, som hjälp i andaktsväg. Michael är det som tipsar också om denna bok.

SYSKONBANDET
- medlemstidning för Kristna synskadades förening Syskonbandet.
Tidningen ges ut på punktskrift, svartskrift, CD och på e-post. Tidningen finns också på vår hemsida, www.syskonbandet.se/medlemstidning.

Adress: Syskonbandet, Box 14038, 167 14 Bromma
Besök: Ekumeniska Centret, Gustavslundsvägen 18 plan 2, Bromma
Telefon kansli: 08-641 30 45, 08-641 30 95
E-post: kansliet@syskonbandet.se

Har du idéer till tidningen eller vill du bidra med texter?
Skriv till redaktion@syskonbandet.se.

Ansvarig utgivare: Michael Liliequist
Redaktör: Tina Strömberg
Grafisk formgivning: Stina Sköld
Plusgiro: 3 64 49-7 Swish: 123 148 8220